

МЕТОДИ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Міжнародна торгівля на сучасному етапі перетворилась у важливу сферу економіки будь-якої країни, зростає її вплив на світовий економічний розвиток. Незважаючи на загальну тенденцію до зростання, міжнародна торгівля зазнає значних коливань, що зумовлено економічними, енергетичними кризами, нестачею сировини та іншими проблемами. Вона є надзвичайно динамічною. Це зумовлено в значній мірі розвитком спеціалізації та кооперації виробництва в міжнародному масштабі, скасування ряду обмежень у міжнародній торгівлі, високими темпами розвитку нових індустріальних країн. Сьогодні в умовах глобалізації та інтернаціоналізації світових відносин особливої уваги потребує вивчення основних методів регулювання міжнародної торгівлі. У найзагальнішому вигляді міжнародна торгівля є засобом розвитку спеціалізації країни, зростання продуктивності ресурсів, збільшення обсягів виробництва, отже – і піднесення добробуту держави. Дослідження, проведене Світовим банком, засвідчило наявність тісного зв'язку між розвитком зовнішньої торгівлі та економічним зростанням [1]. Панівні позиції в світовій торгівлі посідають розвинуті країни, найбільшими експортерами світу є: США, ФРН, Японія, Франція, Великобританія, Італія, Канада, Нідерланди, Бельгія.

Щодо міжнародних зв'язків України, то вони розширюються та охоплюють торгівлю товарами, інвестиції, міграції робочої сили, науково-технічне співробітництво, міжнародний туризм тощо. За останні роки суттєво змінилася зовнішньоторговельна політика України: зміни у структурі зовнішньої торгівлі, збільшення експорту та зменшення імпорту, забезпечення країни дешевою сировиною, енергією, готовими товарами. Такі зміни відбуваються, перш за все, через загострення відносин із Росією. Україна була вимушена шукати інші ринки збуту власної продукції та джерела постачання нафти і природного газу. За останні два роки відбулася докорінна зовнішньоторговельна переорієнтація України з Росії на країни ЄС. У I кварталі 2017 р. обсяг українського експорту товарів і послуг зріс на 28 % порівняно з 2016 р. Основними торговельними партнерами України є ЄС (38,4 %), Росія, Туреччина, Іран, Єгипет, США, Ізраїль.

Україні у світі та Європі належать декілька рекордів, які вказують на потенційно великі можливості нашої держави. Так, Україна сьогодні є одним із провідних експортерів соняшникової олії (60 % світового експорту в 109 країн світу), меду (перше місце в Європі та п'яте у світі), волоських горіхів, борошна. Вона входить у групу світових лідерів за експортом яєць, фундука, електроенергії, виплавою чорних металів, видобутком залізних і марганцевих руд, вирощуванням зернових культур тощо. В Україні було створено найбільший у світі транспортний літак «Мрія», аналогічного якому за десятки років не спромоглася виготовити жодна держава світу. У країні працює третя за потужністю у світі та найпотужніша в Європі атомна станція в Енергодарі (Запорізька АЕС). Є можливості для розвитку туризму. Україна володіє значними запасами лікувальних мінеральних вод та лікувальних грязей [1].

Останнім часом встановлено двосторонні зв'язки з Китаєм, Литвою, Польщею, Канадою та іншими країнами, які мають характер довгострокового стратегічного партнерства. А ще сьогодні край необхідно не зволікати, а робити все можливе, щоб сприяти розвитку міжнародних зв'язків України та впроваджувати в практичне життя український потенціал, до якого слід віднести: розвиток міжнародного географічного положення та поділу праці, глобалізацію соціально-економічного життя, удосконалення транспорту, міжнародні економічні зв'язки, які охоплюють торгівлю товарами, інвестиції, міграцію робочої сили, науково-технічне співробітництво, міжнародний туризм тощо. Необхідно здійснити докорінну переорієнтацію зовнішньоторговельної політики України з Росії на країни ЄС адже Україна має значний потенціал для розвитку й співробітництва не лише з країнами ЄС, а й з іншими регіонами світу в різних галузях і сферах життя.

Список літератури

1. Інтернет - ресурс :http://www.vuzlib.net/me_kneu/2-4.htm